

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kérjük az igatási díjakat az igatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai: a háromhásas petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.

Kiadóhivatal: Pleisz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hová az előfizetési pénzek és igatási díjak küldendők.

N.-Beeskerek. 1874. decz. 2.

III.

Nem lehetünk azon véleményben, s nem akarjuk, hogy a 48 előtti vármegyék helyeztessék vissza úgy a mint azok akkor állottak a netáni kinövésekkel és ódon rendszerének egész összességével; mert ez épen oly erőltetett ugrás lenne, mint a minőt eddigi eljárásunkban elkövéttünk, s melyet pártolni és ismételni nem vagyunk hajlandók. De különben sem lehet oda vissza menni, a hol a dolgok akkor állottak, és nem lehet az alkotmány élvezetét kizárólag a nemesi kasztra ruházni, a népet pedig a törvényes uton szerzett jogaitól egy tollvonással megfosztani; lehet azonban csekély felfogásunk szerint a régi megyei intézményt a kor igényeinek megfelelő formába önteni, és a népképviselői rendszer alapján öszhangzásba hozni annak minden követelményével és a parlamenttel úgy mint a felelős kormányval; és egy részről megállapítani a megyék életképességét, más részről pedig a kormány működését biztosítani, s illetőleg úgy átalakítani a megyei intézményt, hogy jogai ne csorbitassanak annyira, miszerint hatáskör nélküli hatósággá fajúljon sem nem bővítessenek oly mérvben, hogy tulkapásai következtében a felelős parlamenti kormány eljárása zsbabaszassék.

Szerintünk tehát vagy egészséges és életre való megyei intézményt kell teremteni, mely képes legyen a helyes közigazgatás igényeinek minden irányban és tekintetben megfelelni, és a felelős kormányt hazafias eljárásban istápolni; — vagy felre kell lökni a jelenlegi alélt és erélytelen intézményt, centralisálni egész szigorral, és kinevezni a megyei tisztikart.

Ha a megyei intézmény a régi vármegyék ősidóktól fogva fennálló és a nemzet lételevél összeforrt mintájának szemelötti tartásával szabályoztatik, meg vagyunk győződve, hogy az ország annyi szellemi és anyagi erővel rendelkezik, miszerint a törvényhatóságok képesek lenedeneik öszügyeiknek olytényi vezetésére, hogy az állami közigazgatás igényeinek teljes mérvben megfelelhessenek, de a mellett a helyhatósági önkormányzathoz szükséges függetlenséget is megóvhassák, sőt biztosíthassák, hogy tehát a megyék ismét lehetnek védbástyái az alkotmánynak, ősei a magyar nemzetiségnek, és fenntartói az ország államiságának.

Ilyenekké képzeljük mi a vármegyéket, miket a nemzet geniusa és a közvélemény egyaránt követel, melyek ország- és nemzetellenes cseleokra soha sem adnak oda magukat, s melyektől csak hazafias tettek várhatók, mert erről kezeskedik az ország hazafias értelmisége, és minden józan polgára.

A jelenlegi megyéknek sem hatáskörük, sem joguk, sem anyagi erejük nem lévén, nem csudálhatni, ha kevesebb jót is tennének, mint a mint tesznek.

Nem is hisszük, hogy volna valaki, kinek ideálját képezné a jelenlegi vármegye. Belátjuk hiányait, pácztát törünk felette, alélt és erélytelen intézménynek nevezzük.

Ily körülmények között lehetetlen megállani; — gondoskodnunk kell minden esetre egy expediensről, mely által javítható lenne belserveszkedésünk.

Részünkről kimondottuk, hogy mi a vármegyék rehabilitását tartjuk legüdvösebb expediensnek, és azon egyedül biztos pontnak, melyből kiindulva, folytathatók a belserveszkedés munkáját; Ha pedig azt

nem akarjuk, akkor el kell fogadnunk a másik alternatívát, halomra dönteni a még fennálló intézményt is, és kinevezni a megyei tisztí kart, és akkor lesz megyei alispán helyett Kreishauptmann, szolgabíró helyett pedig Bezirksleiter, s visszaállítjuk Bach korszakát.

Azt állítják némelyek, hogy így jó dolgunk lenne, és hogy meglehetően hagyni egy megyei bizottságot, mely intézkednék holmi kisebb házi ügyekben, és felügyelet s fegyelmet gyakorolna a tisztikar felett.

Satyra biz ez!

Mi nem képzelhetünk magunknak egy kinevezett megyei tisztikart és egy felette rendelkező megyei bizottságot egymás mellett; mert e kettő nagyon hasonlít a tűz- és vízhez. Hiszen vagy teljesíti a tisztikar a minister rendeletét, s ekkor nem igen gondolhat a bizottsággal; vagy pedig ennek jár kedvébe, és akkor nehezíti a kormány állását, sőt némely esetben ez utóbbival szemben helytelenül jár el, és mindkét esetben lehetetlenül teszi a helyes közigazgatást. Ki kellene tehát nevezni a megyei tisztikart s egy-szersmind oly függetlenné tenni mint a bírót, s vagy egészen félre lökni a megyei bizottság intézményét, vagy belőle egy figurás illusorius hatóságot alkotni, melynek sem értelme, sem rendeltetése, sem célja nem lenne.

Hova vinne bennünket ily erőltetett ugrás azt tudjuk, de arról nem vagyunk biztosak, vajjon összefér-e ily átalakulás az alkotmány elvei és szabályaival? és kívánja-e ezt a nemzet többsége, az ország közvéleménye?

Vannak a kik a tudomány és az idegen nemzetek példája után indulva, elavultnak tartják a megyei intézményt, sőt a népképviselői rendszer és a felelős parlamenti kormányformával össze nem egyeztethetőnek, és a kik a községek önkormányzatában keresik a surrogátumot, és ebben lelik a szabad alkotmány garantiait.

Elvben mi is elfogadjuk e tétel igazságát, s nem tagadhatjuk, hogy a községi önkormányzat üdvös, és demokratikus elvek folyománya; azonban a gyakorlati kivétel ébreszt bennünk némi agályt, és mi attól tartunk, hogy utoljára sem megye sem autonóm községünk nem lesz, hanem egy gyengéd honi absolutismus.

Vegyük tekintetbe a községi törvény 90, 91, és 92-ik §§-át s illetőleg azt, hogy a községi előjáróságot mily könnyű szerrel lehet szabály- és törvényellenes eljárással vádolni, felfüggeszteni, és tisztí kereset alá fogni.

Ha már most egy községben nincsen elegendő szellemi erő, mely a kinevezett megyei hivatalnok megtámadásai ellen meg tudja védeni a község helyhatósági jogát és az önkormányzathoz szükséges függetlenséget megóvni és biztosítani, — akkor állapotunk — ha nyíltan ki sem mondjuk — hasonló leend az absolutismushoz, sőt absolutizmus in optima forma.

Ha pedig módosítjuk a községi törvényt, és azt a legszélesebb demokratiai alapra fektetjük s az által a községi önkormányzatot teljesen biztosítjuk, és ha lenne valamennyi községeinkben elegendő anyagi és szellemi erő mely az önkormányzat gyakorlásához szükséges, és a községek teljes mérvben gyakorolnák is e jogot, akkor teremtünk 52 vármegye helyet annyi önálló hatóságot, a mennyi község van az országban.

Hogy ily eljárás nem képezne-e ismét egy erőltetett ugrást, melyet a legközelebbi jövőben meg kellene bánunk? hogy nem volna-e veszélyes az alkotmányra, ha tekintetbe vesszük, hogy a községekben felébrednének a külön-

féle nemzetiégi igények, és igényeiket sorban érvényesíteni törekednének? — ez mind oly kérdés, melyre csak akkor adható meg a határozott felelet, midőn alig lehetne visszalépésnek helye, s midőn a megbánás sem használna többé.

APRÓSÁGOK.

— Ugyan édes Frigyes barátom, mikor küldöd már azt az ígért nyulat, nagyon vásik reá a fogam.
— Hiszen ami azt illeti kedves Simonom, ma is löttem egyet, de azt hazavittem a feleségemnek. Amit nekéd akartam lótni, azt bizony szépen elhibáztam.

— Na ugyan sokan jöttetek a multkori bizottmányi gyűlésre egy kocsin.
— Nem voltunk mi sokan, én voltam még a notárius és a bíró, aztán meg két disznó.

— Hova mén ken János?
— Elmék a Bakalovich szolgabíróhoz.
— Aztán csak úgy bot nélkül?
— Hm, nem érte de azt annyuk, azért nem viszek botot magammal, hogy valahogy eszébe ne jusson ha a botot kezembe meglátva, hogy ezt még talán használni is lehetne.

— Ugyan kérem a tens doktor urat visítálja meg a torkomat, hogy vajjon mi a ménkü lehet benne, mert igen kapar belül.
— Nincs a kend torkának semmi baja.
— A manót, pedig ha lenne sem lehetne rajta csudálkozni, mert eddig már másfél szeszió föld eszszót ám le rajta.

— Ugyan mit beszélsz te a politikáról, mikor én oly fiatal voltam hallgattam, illetőleg számár voltam.
— Ugy látom, hogy uram bátyam, még ma sem változott meg.

— Sári néni, néze ni, mifele ember az ott ni?
— Nem ember a te bolond, de fiskárus?

— Mi lesz a németből holta után?
— Tót (Tod).

Tegnap ily levelet kaptam.
„Szerkesztő úr! Ha nálam lévő adósságát le nem fizetné, csütöt fogok kérni ön ellen.”
Igen fogok rajta örülni. Mert a csodválasztmány-nak talán sikerülni fog, valamit ott találni ahol már én 38 esztendő óta keresek és nem találok semmit.
Ily csapás a mai világban sok becsületes emberen megtörténik. Kivált ahol 120%-ot volt valaki engagi-rozva. (Szerk.)

— Mikor fizet ki az úr engemet?
— Majd ha az országban megszűnik a deficit.
— Köszönöm szépen, akkor én örökké várhatok.
— Legalább mulatsága lesz, és meg nem unhatja magát.

Valaki azt kérdezte tőlem: „Hogy miért szeretem én annyira az ügyvédeket.”
— „Csak a kölcsönt adom nekik vissza, mert úgy látszik ők is igen szeretnek engemet.” (Exequálnának ha volna mit. Szerk.)

— Szerkesztő úr! azon igen csudálkozom, hogy ön nem fizet?
— Én nem tehetek róla. Szeretném de nem lehet.
— De ez nekem nem elég — ez engem ki nem elégít? nekem pénz kell.
— Nem csak önnek, de Ghyczinek is, hát még nekem?
— Nekem biztosítás kell.
— Tehát, kérem mivel szolgálhatok, rendelkezék velem, kívánjon tőlem amit akar.
— Adjon hipotékát tartozása erejéig! s aztán quítek leszünk.
— Ön is olyat kíván a mivel nem szolgálhatok.

A megyeházán egy évig ült fogva G—ber. Mikor haza jött, feleségével az udvaron találkozott a ki egy kis gyermeket tartott a karján.
— Nő Szandri, khié ez a kbies gyerek?
— Hát az enyém, felele a menyecske, ugy-e szép?
— Lásd ha be nem csukkatad volna magadat, a tied is volna.

Visszapillantás.

III.

Kik figyelemmel olvasták multi két számunkban foglalt hasonnevű czikkeket: tán azon gondolatra is jöhetnek, hogy a lefolyt események visszaidézésével, ismét a feszült pártszellem létrehozására törek-szünk. — Korán sem! Hisz mindenki, ki a közügyekben némi jártassággal bír, beláthatja, hogy ezen törekvés, a minő helytelen, ép oly célszerűtlen volna.

A megyei pártok állásának az országos pártok szerint kell alkalmazkodni, s nézetünk szerint a mai pártállásoknak napjai meg vannak számlálva; hogy pedig minő állást fognak a hazafiak nem sokára elfoglalni — az még a jövő titka. Az alkotmányos életben pártok nélkül nem lehet igazgatni; csakhogy e megyének előhaladását régtől fogva nem a pártok főállása akadályozta, hanem ezeknek szoros kinövései: a pártoskodás, mely fájdalom — megyénkben szomorító eredményével oly sokáig burjánzott s végre a „sok kormányzást” káros kinövéseiben találta megoldását, a mikor a zilált francia Departementhoz hasonlítottunk, melyre nézve Jefferson azt írta Matisonhoz: „Nincs ország, melyben a tulságos „sokat kormányzást” rögeszméje mélyebb gyökeret vert és több bajt okozott volna, mint Franciaországban. Ke-vés átalakítással e nagy jelentésű szavak reánk viszonyíthatók is voltak.

Ily körülmények közt vált ténynyé a határörvidék bekebelezésének fontos műve.

A megyében minden hazafias polgárt azon eszme vezette ténykedésében s azon törekedett, hogy miként lehetne az anyaországtól oly sokáig elválvá élt honpolgárokat az alkotmányos szabadság érzetének megnyerni. A vélemények oly szétágazók voltak, hogy majd a személyes felfogásban majd a párt-állásban találván gyökerüket: egyöntetű eljárást reményelni nem lehetett; hozzá járulván azon sajnos körülmény, hogy a volt határörvidékben ős időktől fogva a magyar korona elleni izgatások napirenden voltak — a helyzetet még súlyosabbá tevé.

Mig egyesek hatalomszóval kívántak mindent eligazítani, mások ismét az engedékenységet annyira kívántak volna vitetni, hogy a visszaélések ellen egyelőre semmi eszköz sem alkalmaztassék, gondolván, hogy majd kiforjrik magukat, s így több előjogot adtak volna, mint mennyit az alkotmány szabadalmi megengednek. Kevesebben választák a közpéputat, mely szerint az alkotmány minden jogait óhajtottak az új polgárookra kiterjesztetni, de többet ennél nem — mert az alkotmány szabta törvénytérítések egyengelik az utat az anarchiahoz, melynek következményei a közigazgatásra beláthatlan káros befolyással vannak. S mindig tévednek azok, kik oly egyéneket, kik hosszú éveken át egyedül hatósági gyámkodást ismertek — az alkotmányos élet fujdterére visznek, hová izgatásszülte fujgyűlöletet hoznak magukkal; oly egyéneket, kiknek érdekei és jogai bureaukra voltak ruházva, következőleg megfosztva levén a község minden felelőségtől. Ily körülmények közt aztán nem lehetett csudálkozni, ha a volt határörvidék nagyon is hajlandó volt hozzá nem tartó ügyekbe avatkozni.

Oly emberekkel, — kik az alkotmányos élet alapfogalmaival sem tudtak megbarátkozni — alkotmányos politikát üzni ép annyi, mint a serdületlennek öröklött nagy birtokát teljhatalommal átadni — mert nem kell azt képzelni, hogy amaz emberek, kik saját községük ügyeivel sem ismerkedtek meg, melyek pedig közlelről érdeklik őket, és érthetők lettek volna előtünk, néhány nap alatt

megszállja valamely mennyi világosság, melynek segítségével észszerűleg megválaszthatják képviselőjüket. Nem is fogja ő a szabadságot abba helyezni, hogy félis ismeretlen embereket küldjön az országgyűlésre képviselőül, kik ott oly törvényeket alkossanak, melyekhez neki alig van köze — ő abba helyezi a szabadságot, ha utat építenek birtoka mellett (no ezeket ugyan kiépítették?) hidakat a közlekedés könnyítésére, iskolákat, hol gyermekeiket nevelheteli, becsületes rendőrséget mely életét s vagyonát biztonságba helyezi, szóval a szabadságot ő oly jogoknak tekinti, mely őt csaknem oly közelről érdekli, mint egyéb magánjogai.

Ezt kellett volna mindenkifelett szem előtt tartani. Δ

A délmagyarországi történelmi és régészeti társulat rendes havi választmányi ülése.

Temesvárott, 1874. november 27-én.

Elnök: Ormós Zsigmond ő mellósága.

Jelen vannak a választmányból: Preyer János, alelnök; Janky Károly, titkár; Odor Samu, pénztárnok; Barach József, kir. tanácsos; Csorba Akos, Dobó László, Miletz János, Péch József, Rácz Athanáz, kir. tanácsos, Róth László, Varga Ferencz, Zeh Ferencz. A társulati tagok is igen szép számmal voltak képviselve.

Elnök ő mellósága rövid megnyitóját után az október havi ülés jegyzőkönyve olvasott fel és hitelesített, azután pedig a titkári jelentés adatot elő, amint következik:

I. Tiszelt választmány! A felolvasott jegyzőkönyv tanúsága szerint a múlt havi választmányi ülésünkön kiküldött albizottság a Halavács-féle éremgyűjtemény tárgyában, továbbá Iványi tanár úr a Kis-Azsiában feltalált görög véselt emléktáblának fényképe kommentálása érdekében megbízatásunkhoz híven mai ülésünkön fogják előterjeszteni jelentésüket, mihez azon megnyugtató nyilatkozatot veszi még tőlem a t. választmány, hogy a mik az ugynevezett folyó ügyekhez tartoznak, azok lelkiismeretes pontossággal teljesítvék. Így a volt ülésen megválasztott új tagoknak könyvilletményök és okmányok kiszolgáltatott s a júliusi tanácskozányban megállapított szaklap ügye, annak nyomdai költségét illetőleg a t. választmány jóváhagyása reményében elintéztetett. E szerint a 300 példányban negyedévenként három-három ives füzetekben megjelenendő szaklap finom papíron borítékkal ellátva 50—60 ft. nyomdai költséggel lesz kiállítva, mely egy éven át 200—240 ft. erejéig veszi igénybe a társulati pénztárt; ezen kiadás azért sem vehető tulságosnak, miután a társulat eddig kiadott emlékkönyveinek költsége e számot tetemesen felhaladta.

II. A könyv- és régiséggyűjtemény a legközelebbi ülés óta a következő adományokkal gyarapodott: Róth László vál. tag urtól Schönwiser éremisméjével; Boleszny Antal vál. tag urtól, mint szerzőtől: a) Az Al-Dunán stb. utazók számára kiadott kézi könyve és b) A Duna kataraktái és Peth vára című munkájával; Bilszky Ferencz tagtársunknak két füzetnyi ajándékával, melyek Erdy János régiségügyi közleményei és a bosznai és szerb érmek leírása; Králik László temesvári birtokos urnak egy őskori állat két csonttörökével, melyek a mehalai határban a csókai erdő alatt két lábnyi mélységben f. hó elején találtak. Várnay Géza mérnök urnak 7 db. régi magyar

bankjeggyel; én tőlem pedig egy bankjeggyel és 29 db nem épen becses, de különböző nemzetiségű rézéremmel, mely adományokat van szerencsém a t. választmányának megtekintésül bemutatni.

III. Társulatunk a tudomány és közművelődés tényezője lévén, örömmel üdvözlő minden jelenséget, mely Temesvár város szellemi értékeinek emelésére irányul, s a tudományos vívmányok iránti lelkesedésben nyilatkozik, azért is testületileg ohajtom résztvenni a kiállításban, melylyel Temesvár városa és annak egyik tudományápoló testülete a nemes érdekekért életével játszó északi sarkexpeditió derek orvosát, dr. Kepes urat kebelében fogadta.

IV. Amint az eddig is szokásban volt társulatunknál, a kegyeletnek akarok kifejezést adni, t. választmány, midőn Burger Zsigmond és Kappler János tagtársaink halálát szomorú megemlékezéssel jelentem.

A választmány köszönetet szavaz a beküldött adományokért, s a megnyitandó szaklap ügyében felkéri elnök ő mlgtát a még felmerülhető esetek elintézésére.

Ezzel kapcsolatban jelentés adatik a Halavács-féle éremgyűjteményről, és a választmány helybenhagyja a kiküldött albizottság véleményét, mely oda nyilatkozik, hogy a kívánt ár mellett a gyűjtemény megvételbe nem bocsátkozhatik. A Kis-Azsiában feltalált görög feliratos emlékkő fényképéről is felolvastattat a jelentés, mely azonban sajnálattal mondja ki, hogy összefüggő értelmű a szavaknak adni teljes lehetetlen, miután az emlékkő céljáról fejtűlő szöveg ige kibetűzhetlen. Az emlékkő Antoninus Pius római császár korában állítottat.

Erre Odor Samu pénztárnok úr számolt be a pénztár állásáról, mely szerint 908 ft. 63 kr. áll a választmány rendelkezésére, mi tudomásul vétetvén, Varga Ferencz vál. tag úr olvasta fel ismertetését: „A csak imént előlőlt czélrendszerrel.“ Értekezé elődjára, hogy az ipar, melyet hajdan kézműnek, mesterségnek neveztek, hathatós eszköze a nemzeti művelődés fejlesztésének és az anyagi jólét előmozdításának. A czélrendszer Németországból ültetett át hozzánk s eredetileg önvédelmi intézmény volt. A czéhek első királyaink idejében már ismeretesek voltak és élénk lendület nyertek Nagy-Lajos korától kezdve, aki 1376-ban a külföldiekkel leginkább érintkező szepességi és erdélyi szászok czéheinek szabályozása végett az erdélyi hét szászok előjárójából és követeiből egy bizottságot alakított, mely bizottság az erdélyi püspök és az általa e végből kiküldött királyi biztos elnöke alatt bizonyos czéhszabályzatot dolgozott ki, mely szabályzat azután az összes magyarországi czéhekre kiterjesztetett. Valamely mesterségre felvett inas több-kevesebb évek alatt felszabadult, azaz legénynép lett, s csakis vándoréveinek és ugynevezett remekjének alapján juthatott be a czéhbe. — Igen érdekes, amit értekezé egyik-másik czéhelvélől ezen remekjekre nézve felsorolt. A czéhek időnként gyűléseket tartottak, melyeket rendszeren lakozások zártak be. A szegedi szabóczéhnek 1700-ban kezdett jegyzőkönyveiből választékos adatokat tárt fel értekezé, melyek tárgyának megvilágítására szolgáltak, előadta továbbá a czéhek eltlőrésének okait.

Ugy maga az értekezés, mint annak kekedés és ügyes előadása a hangulatot élénken és vidáman tartotta, s a választmány eljennelkel halmozván szerzőt, munkáját nyilvános közlés végett a titkárnak átadja. Uj tagul ajánlatik és megválasztatik: Huber Samu, haszonbéről Vattinán, Aradmegyében. Ezzel az ülés véget ért. T. L.

EGYVELEG.

A múlt hónapban utazott egy orosz vasutnak G... nevű igazgatója Berlinből hazafelé, és midőn este az I. osztályu waggonok egyik coupéjébe beszállt, látta, hogy egy furcsa kinézésű uri ember ül bent, rajta nagy köpönyeg és ölében egy skatulya, mely pisztoly tartóhoz hasonlított.

Emlékezve a vasuton történni szokott gyilkolásokra, gyanuba veszi uti társát mint valami zsebmetsző gyilkost a vasutigazgató, és kivesszi taskájából revolverét, és törölgetni kezdi azt.

A coupében ülő uri ember felugorván helyéből, kérdi az igazgatót, hogy a revolver meg van-e töltve.

— Meg, felelé ez.

— No akkor csak vegye ki belőle a töltényeket.

— Vajjon miért?

— Mert elszülhetnek.

— Hát ha el is szünek, a lövés az ablakon megy ki, és nem lesz baj.

— Dehogyan nem lesz; elég ha elsül, több baj nem kell.

— Vajjon miért? kérdi az igazgató.

Hát látja az ur! e skatulyában Nitro-Glycerin rejlik, és ha önnek revolvere elsül, a Nitro-Glycerin rögtön roppant, és mi a waggonnal együtt légből repülünk.

A vasutigazgató tudja mily roppant hatása van a Nitro-Glycerinnak, s hogy egy picziny üvegecske elegendő egy öt emeletes házának légberopítására, belátta, miszerint ha a skatulyában levő mennyiség roppant, sem a waggon, sem belőlök nem marad ép porczika sem, s kérdi ama urat, hogy nincs-e tudomása, miszerint e félélet a vasuton szállítani tilos?

— Hogy ne volna arról tudomásom, felelé amaz?

Hát ha van tudomása az urnak, hogyan merészel ilyesmit magával vinni?

Már most viszem. Egyébiránt én vigyázok reá, s ép azért kérem az urat, hogy tegye el revolverét.

A vasutigazgató kezdé most fenyegetni uti társát, hogy a legelső állomásnál feljelen-tendi tettét, és elégtételt kérend.

Nem bánom én jelentsen fel az ur a hol akar, csak tegye el revolverét.

Az igazgató eltette revolverét, s alig várta az állomást.

Megáll vágtere a vonat, a vasutigazgató felrántja a coupé-ajtó kilincsét, kirohan a waggonból, és nagy lármával oda citál egy conductort.

Midőn a conductor megismerve a vasutigazgatót oda siet, ez utóbbi a coupében ülő úrra mutatva, mondja a conductornak, hogy az egy egész skatulya Nitro-Glycerint visz magával, hogy veszélyeztetni az utasokat és hogy rögtön elfogtatandó.

A conductor benéz a coupéba, elmosolyogja magát és mondja a Directornak:

Ne féljen igazgató úr, ama uri ember nem visz Nitro-Glycerint, ő berlini drágakereskedő, B... a neve, és tisztességes uri ember.

Az igazgató benéz a coupéba, s látja, hogy uti társa nagy nevetve ott áll, s végre szólítja:

Tessék csak bejönni Director úr, nem Nitro-Glycerin ez.

Belép ismét a vasutigazgató a coupéba, midőn hallotta, hogy uti társa tisztességes berlini kereskedő, és a vonat tova robbogott. — Ekkor a két utas így szól egymáshoz:

— Ugy-e megjött igazgató úr?

— Meg én. De hát miért szedett reá? miért állította, hogy Nitro-Glycerint visz magával?

— Hát az ur mit akart a revolverrel?

— En nekem gyanusnak tetszet az ur, és hogy félelmet gerjesztek önben fittogattam a revolvert, s azt hittem, hogy akkor az ur nem mer bántani.

En meg e skatulyában gyemánt és brillantokat viszek az orosz udvarnak, értéke majd egy millió fr. — Nömon kívül csak könyvivöm tudta hova megyek és mit viszek magammal, gondoltam tehát, hogy könyvivöm rablók szövetkezett, engem elárult, hogy ön rabló, és hogy revolverrel meg akar gyilkolni. Ekkor eszembe jutott, hogy nekem már most önt kell megijesztenem, hogy nyugtom legyen, és azért állítottam, hogy Nitro-Glycerint viszek skatulyamban. Ön csakugyan megjött, el tette revolverét, és én biztonságban éreztem magam.

Nagyot nevetett a két utiárs, a kiállott kölcsönös félelmen s a mint félelmesen ültek az első állomásig egymással szemben, oly vígan töltötték a későbbi órákat, és a legjobb barátságban váltak el egymástól.

HIBHARANG.

* **Visszaélés.** Az écskai utcában egy timármesternek különös fogalma van az ipar-szabadságról. Ő ugyanis a kikészített vörös börcöket az utcán a kocsi mellett szokta száritani — minek az a következménye, hogy a szél által jobbra balra hajtott börcöktől a lovak megijednek. Multkori heti vásár alkalmával e miatt majdnem nagyobb szerencsétlenség történt. Hisszük, hogy ezen visszaélés minél hamarabb be fog szüntettetni.

* **A farsangról.** A nagy nyomorúságos lamentációk közepette néha-néha a farsangról hallani valamit. Ugyan is miután a farsang a jövő évben igen rövid leend, tehát jó lesz, ha táncolni vagyó fiatalágunk jó eleve értesül, hogy micsoda vigalmaknak nézhetnek eléje. Első táncvigalom a casino termében az alarczos vigalom leend, melyre az aláírasi í e napokban fog már szétküldetni. A második a „jótékony nöegyvet“ vigalma leend, és ezen kívül a casino-társulat fog még két estélyt rendezni. — Nem sok ugyan a vigalmak száma, de ha tekintjük a pénztelenséget, a mamák és papák bizonyosan azt fogják mondani, hogy ez is épen elég.

* **Hallomás** szerint az idei farsang tartama alatt, **alarczos báit** is fognak városunkban rendezni, még pedig, mint halljuk, a rendező urak valami „noch nie Dagevesenes-re“ törekednek; mi örömteli várakozással nézünk ezen városunkban ritka mulatság elé, és meg vagyunk győződve, hogy a rendező urak méltányos közönségünk megszokott pártfogása és áldozatkész buzgalma által segítve, czéljokat elérendik.

* **Színészet.** A helyben működő német színtársulat jelenleg úgy van szervezve, hogy a legnagyobb igényeknek is megfelel (érte a kisvárosi igényeket). Mind ennek daczára a színházat nem látogatják; — pedig ha magyar színészet volt itt, mindig azt hallottuk hangoztatni, hogy nekik német színészet kell, most itt van a német színészet, — de úgy látszik, most meg a közönség utazott el.

* **Uj választás.** Popasu érsekmetropolita nem nyerte meg a legfelsőbb szentesítést.

* **„Boldog idők“ a „Szegedi Közlöny“.** T. kollégánk multkori számának hirovatában azt írja, hogy sok nyúl van. Mi az ellenkezőt tapasztaltuk, meggyünkben soha sem volt oly kevés nyúl, mint ez idén. A becsereki piac máskor hemseget ilyenkor a nyúlaktól, mit az orv-vadászok hoztak be eladni, most dupla pénzért sem lehet kapni, — pedig nem az orv-vadász kevesebb, de nincs nyúl!

TÁRCZA.

A vármegyék.

(Satyra.)

A haza bástyái, dicső várak!
Ti vér nélküli győzelem-vívók!
A sérelmek híres harcászai,
Melyek előtt meghátrált Bécs;
A főnotáriusok küzdőhelye,
Táblabíránk édes tanyája!
Beóthy, Kazinczy, Nagy Pál, Somssichok,
S a két Madarász nagy emlékei!
Sasok fészke! Kalpag, prémes menték,
Fringiák és sarkantyúk ős hona!
Főispáni ebédék Mekkája,
Tiszviselők aranyos igája;
Rajzó kasa büszke nemességnek,
Ingyen deres jobbágy s szegénységnek!
Nagy erő, mely a fekete bankót
Tüled, s megvetéd a lázsiást,
Mely nem látal éveikig egy koldust,
Csak özönrel vívat és toasztot!
Négy lovas ostorok pattozása,
Kontóra vett szerszám ragyogása,
Tanti cigány szép prücsök notája,
Volt térséged összes adózása!
Vétek bocsátója; ingyen napszám,
S dártdoknak patent asiluma!
Melyben ki dolgozott éj és napot,
Megköszönte hogy ha
Nem nemes felére
Huszonnyet kapott!..
Restaurató, buzogányok,
Szabadalommal bírók paradijsoma;
Midőn egy emberfej polturát sem ért,
S verébfeljel adozott a polgár.
Czigány ha ráhúzta hétéfőn

„Vörös bársony süvegemet“
Elért a vége Szombat estvére:
S ketté repesztett százások
Borbá áztatott fele volt bére!!
Midőn mankó nélkül járt a sánta,
És az adósságot,
Egy szolgabíró sem exequálta.
Akkora volt ingyért a szabadság,
Hogy szinte élmegyős volt ize.
Nemességünk kiváltságainak
Aztáig elérzett a buze...
Szolgabíró egy szem ordinánczezal,
Veretett is, és még törvényt szolgált;
S még sem volt egy garas adósságunk,
Sőt ha jött a német, pénzzel dobtuk.
Milyen világ volt ez?!

És most?
Főispáni méltóságunk nyirve,
A megyének első Beamtere!
Egymaga tán, ki négy lovat tarthat,
Többi a gyűlésre gyalog baktat!
Vagy egy kocsiarra rául 4—5 is,
Eldőlnek az uton,
(Mert hát az ut csinált, köves, s így roszt)
S gyűlés nélkül szépen haza térnek!
Aztán minő gyűlés?! tíz—tizenöt ember
Egymás ellen ágaskodik, dül, mar,
Jó barátok úgy-úgy össze kapnak,
Hogy az ebédnél már háttal kocziintanak
Minden szó lug, pártok mérközése;
Szóharcz—özön a zöld asztal körül,
Mig odakiat veszélyben a haza!
Szónoklatot röfltel mérik ma már;
Ki többet beszél, — s védd, vagy nem, —
Az a nap hőse,
Kit még tegnap kutya sem ugaltat.
Ismeretlen szónok? rófe garas!
Kapacitás? forintjával is kel,
Habár másnap — sárba mártják!

Csak szó, csak szó legyen,
Az adó nőhet özönrel,
Majd megfizeti a nagy harang,
Praktikus ember ha van, ha nincs!..
Igy van ez fent az országgyűlésen,
S lent a megyékben egyiránt.

Régi semmi sem jó; legyen bár kincs,
Ráfogják, hogy csak ócska régipéncz.
Uj rendszer kell, hamar kabát
És a nadrág rongyos!
Ki látta, hogy
A repülő czivilisatio,
Régi mocskok között rühölődjek?!
Uj rendszer kölcsön vett milliokkal,
Illik viszonyainkhoz, avagy nem,
Ellene legyen bár lég, tűz és víz.
Régi szolgabíró? oh ez semmi!
Menjen sánctra, vagy pagátot fogni.
Penész! mumia! és egyéb semmi?
Régi törvényszékek? ócska kelme ez már,
Aztán kevés is egy rendezett államnak.
Építs Horvát! habár Babel lesz is,
Egy évig csak megáll az épület,
S lássa aztán majd ki benne lakik,
Ha épen a feje fölé szakad?!

Mi a vármegye most?
Aranykerethe foglalt régi kép,
Moly eszi a képet, s mégis drágább
Az uj idő arany kereténél,
Melybe abricsolá annyi kapacitás.
Mi a vármegye most?
Úszályhordója a fővárosnak,
Kincses hajókkal megrakott folyó,
Ömölve, folyva az örvény felé?!
Van e két forintot? az a kérdés?
Ha van, egyiket fizesd külföldnek,
Máskiból élj, s aztán

Mehetsz koldulni mezitláb!!
Van — avagy nincs intézeted, mintegy;
Minek itt lap, olvasás, tudomány?
Annyi esze legyen csak a falusinak,
Felismerni a papirt,
Mikép az idegen honból jön-e?
S a betűket ott mázolták-e rá??

Kegyelmes ég? a régi intézmény,
Melylyel török, tatár nem bírt;
Mely dögvészeket és Krachot kiállt,
S pergamentre annyi hirt-nevet irt,
Saját fiai kezétől muljon e ki?
Részvétlenség mindenütt egyiránt.
Becsületből senki sem dolgozik,
Pénzért pedig annyi a roszt munka,
Hogy az ember könyek között fizet!
Bizottmányi tag vagy hatszáz!
De borzad a vármegye-házától,
S az alispán végez és kormányoz;
Egy emberben százezerek lelke! —
Hallatlan bízalom,
S azért aggodalom,
Mert hát az „egy“ még sem „hatszáz!“.

De majd jól leszen; hiszen ezentul,
Mi szedjük az adót.
Tegnap minket ekzekváltak,
Holnap mi exekválunk,
Igy fordul a világ!
Vigyázz Somogy, mosd rongyaid,
Magad előtt legalább tisztában légy:
Kegyelmes ég! ha már menyköveid érnek,
S magunk között rothadunk és veszünk,
Segítsd legalább gróf Szapárynkat,
Ki az országgyűlésen másodsor,
Ép most támogatja várainkat!..
(„Somogy.“)

*** Korán lesz még.** Tittelből értesítene, hogy ott Kosztics Lázár képviselő javára megkezdődtek a korteskedések, azért? mert attól fél az omladina, hogy valahogy ki találja a jövőre maradni. Azt hisszük ha kimaradna is, azért nem fordulna visszafelé a világ kerekére.

*** Sok orvadász.** Nem vagyunk barátai a vadászat megadóztatásának. De ha megmondjuk, hogy a sok orvadásztól csak így szabadulhatunk meg, bele nyugszunk. A földeteken naponta 20—25 darabot találhat az ember, ez pedig mind nyulat akar löni. Mi marad az után a szegény tulajdonosnak.

*** Rosz utak.** Az enyhe idő folytán annyira elromlottak az utak, hogy a szállítás tökéletesen megakadt. S mi több a vizen sem lehet, mert az meg oly kicsiny, hogy a terhes hajók nem mehetnek rajta. Vasút hol késel az éji homályban.

*** Tánccmulatság.** Mint értesülünk Mádson is megtartották a „Katalin” bált. És pedig azt írják, hogy igen látogatott volt.

*** Dícséretes intézkedés.** Az itteni színház csarnokában eddig szokás volt, hogy a férfiak ott szivaroztak s néha oly füst fellegel csináltak, hogy a bemenni akarók alig találtak fel az ajtót. E viszás szokást a rendőrség tiltotta, fogadja érte a színházlátogató hölgyek köszönetét. Ezentúl ha valakit szivarozni látnak, jó lesz meg büntetni a szegényalap javára.

*** Igazságtalan megtámadás.** Egy pár fővárosi lapban olvastuk: hogy Torontalban igen rossz lapban áll a tanügy. Ez ellen protestálunk, mert megérnkben a tanügy érdekében az illetők mindent elkövetnek, hogy az igényeknek megfelelhessenek. A ki meg akar róla győződni, tessék neki ide fáradni.

*** Tavasz napok.** Mig más megyékben a hó esik, minálunk a legszebb tavasz napok járnak. A Bánát oly enyhe levegővel bír, hogy a mellbetegék itt is üdülést találhatnak. Hanem persze ez mind az idő szépségétől függ, meglehet hogy mire e sorok napvilágot látnak, ugyancsak dolga lehet a téli bundának.

*** Ünnepek felolvasás.** Dr. Képes-t a szomszéd Temesmegyében ünnepélyesen fogadták. Temesvár városa mindent elkövetett, hogy fogadtatása és kitüntetése méltó legyen hozzá. Felolvasása rendkívül érdekes. A „Tem. Lapok” tárczájában olvasható.

*** Szántás és vetés.** Az enyhe idő folytán mindenfelé sietnek a gazdák elkészelt vetéseiket befejezni. Ha így tart az idő vagy nyolce napig, akkor azt hisszük, hogy mindenki elkészül vetésével. Nem is hinné az ember, hogy csak a becskeréki határban egy pár ezer holdra megy, a vetetlen föld.

*** Vigasztalás.** Megint felmerül a tengeri kigyó, illetőleg Torontalmegye vasúja. Most megint tervben van egy vonal, Beckserektől a Bega partján Gyertyámosig. Már mi úgy felünk a vasút miatt, hogy félve közlünk minden kombinációt a mi e tárgyban felmerül. Képviselőink megint elaludtak, majd felébresztjük az új választásnál.

*** Egy csapat mérnök.** Nem tudjuk, hogy mit akar itt az a sok vendég mérnök, a kiket naponta van szerencsénk a nagy utcán látni. Bizonyosan a catastro fecskéi. Jobban szeretnénk ha a vasút dolgában telepedtek volna itt le. Az egészben az a legszebb, hogy egy magyar ember sem látható közöttük.

*** Ritkaság.** Régen nem volt annyi vadlúd vidékünkön mint jelenleg. Van nap hogy ezekre menő csapatok lépik el szántóföldjeinket. Gazdáink ennek folytán enyhe telet jósolnak.

*** Nehány hóval ez előtt,** és ismételve néhány hét előtt kérdeztük: mi történt a Szathmáry féle tömeggel? Választ nem kaptunk, és most azt kérjük: mikor kerül a sor a válasza?

*** Emlékezni fog a nyájas olvasó** azon közlésünkre, mely a padei jegyzőre vonatkozott, s mely ügyben a megye bizottsága felírt a n. m. ministeriumhoz, kérvén, hogy azon jegyző, a kik az előbbi megyei vizsgáló bizottságok részéről nyertek képesítési bizonylatot, olyanoknak tekintessenek, mint a kik a törvénynek e részben eleget tettek. A ministerium leírta kedvezően, és abban kimondatik, hogy csak azon képesítési bizonylatok bírnak érvénnyel, a melyek a jelenlegi szigorú bizottság által állítottak ki, és hogy a mennyiben olyanok is választáltak meg községi jegyzőknek, a kik az előbbi bizottság előtt tettek le a vizsgát, újból kötelesek vizsgát tenni, különben elvesztik hivatalukat. Ha a ministeri rendelet tárgyalatni fog a közgyűlésen közölni fogjuk azt egész terjedelmében a megyei felirattal együtt.

*** Smetana Antal,** perlaszi szolgabíró ellen befejeztetett ama bizonyos ügyben a fegyelmi vizsgálat, kíváncsiak vagyunk a végeredményre.

*** Ma tartatik** ama fontos megyei rendkívüli közgyűlés, melyben a vetőmag kölcsönre vonatkozó ministeri rendelet fog tárgyalatni. — Valkány, Szt.-Miklós, Majdány, N.-Csanád, Kis-Zombor és még egy pár megyeyeli község vetőmag beszerezhetése céljából kölcsönt kért a kormánytól. A megye bizottságának harmadszori felírta következtében most 30,000 forintot utalványozott a ministerium, de oly kötelezvényt küldött le, melyet a megye alispánjának kell aláírnia, a mely szerint azon bizottsági tagok, a kik a kölcsön felvételét megszavazták, jótállanak az összegért. Az adó hivatal megkapja a kötelezvényt, és azon bizottságok neveit, a kik a mai közgyűlés alkalmával a kölcsön mellett sza-

vaznak, és ha a községek a kölcsönt pontosan nem fizetendik, az adóhivatal fel van hatalmazva a kölcsönt megszavazó bizottsági tagokat exekválálni, és a 30,000 forintot rajtuk megvenni. Kíváncsiak vagyunk a bizottság határozatára. A minister nem adhatta meg a pénzt más feltétel alatt, mert köti őt a világs törvény, mely a bizottsági tagoktól követeli a jótállást.

*** Utaink nagyon** puhulnak, alig fogunk sok idegent tisztelhetni körünkben.

*** Nem a mi hibánk,** hogy Ml... n barátunk utazási leírását eddig nem közöltük. Még nem kaptuk meg, de a mint megkapjuk, azonnal közlendjük.

*** A veterán honvédt** Parcsotich Zsigmond ezredet a szél ütötte. Esmélethez tért ugyan, de még mindig nincsen a veszélyen kívül. Sajnáljuk őt és kedves családját, vajha felépülne a derek hazafi.

*** A színház igen** gyéren látogatottik. Ha ez így tart, alig állja ki az igazgató a telet. Hiába, nincsen pénz, s ha meg is volna a kedv, ebből sem az igazgató meg nem el, sem nem lehet érte páholyt bérelni.

*** A helyben lévő** Deakpárt tagjai távsürgönyileg üdvözölték gróf Csekonits Endre urat a megyei Deakpárt elnökét neve napja alkalmából, a ki mint buzgó vezetője a pártnak meg is érdemelte a kitüntést.

*** Követésre méltó** példát olvastunk a „Temesi Lapok”-ban. Ugyan is abban közhírré tették, hogy a zombolyai uradalom két pusztáján, két tanítói állomás megürült, melyre pályázat nyíltatik. Ismeretes gróf Csekonits János úrnak bőkezűsége, jótékonyasága és hazafisága, de azért nem nagyon gyakran fordul elő eset, hogy egy földbirtokos mindjárt két tanítót fizessen, csak hogy béreseinek gyermekei nevelésben részesüljenek. Gratulálhatni a megyének, melynek ily virilitája van, de főleg a tanügynek, melynek ily nagylelkű pártfogója van; részünkről örömmel regisztráltuk e hirt, hogy ily nemes példa követésére buzdítsunk, a nemes gróftól pedig üdvözlünk a téren, mely egyedül biztosítja hazánk szebb jövőjét.

*** Nem-e jó volna,** ha városi kapitányunk intézkednék, hogy minden házi úr separtetni tartozzék háza előtti járdáját. Ezt a házi uraktól megkövetelhetni, a városnak nem kerülne semmibe, és a járókelőkre nézve jótétemény volna, minden városban ez lévén a szokás.

*** A kincstár nem** csak tulajdonosa, de már birtokosa is a párdányi nagy uradalomnak. Kíváncsiak vagyunk mit csinálnak ez idén a temérdek bevetetlen földdel? miután hamarjában sem ki nem lehet adni haszonbérbe, sem házilag bevetni. Nem igen célirányos gazdálkodás biz ez.

*** Új naptár.** Az „Athenaeum” kissé elkészt ez idei nagy és kis naptárával, de azt mondják, hogy a jó soha sem jön későn.

*** Zenészet köréből.** Tábor szky és Parsch-nál megjelent: „Mamsell Angot,” polka, ára 60 kr.

*** A „Vasárnapi Ujság”** november 29-iki száma a következő tartalommal jelent meg: Zubovics Fedor párisi utja (képpel). — A hű Eckart. (Goethe költeménye, ford. Szász Károly.) — Csatornás asszonyosság. (Elbeszélés, P. Szathmáry Károlytól.) — Anglia új birtoka: a Fidsi-szigetesoport. (6 képpel.) — A besnyői zárd. (Keleti Gusztáv festménye után, képpel.) — Különös fogadások. — A lég hajótörtei. (Regényes utazás, Vernétől. 1-ső közlemény; képpel.) — Rieni, az utolsó tribun. — Zichy Mihályról. — Fölvonó gép nagyobb házakban. Sáni Lajostól. — A hétről. — Irodalom és művészet, közintézetek, stb. rendes rovatok. — A „Vasárnapi Ujság” april-juniusi és april-szeptemberi folyamából, melyben az „Utazás a tenger alati” című képekkel illusztrált regény közlése megkezdett, még néhány teljes számú példány kapható; előfizetési ár évnegyedre 2 forint; félévre 4 forint.

*** Új olvasó politikai napilap.** A Franklin-Társulat Toldy István szerkesztése alatt „Nemzeti hírlap” című politikai napilapot indít meg. A lap ára a fővárosban egy évre 12 forint, vidékre 14 forint lesz. A lap december közepén fog megindulni.

*** Zene és gyógyszer.** Shakespeare szerint a zene táplálék a szerelemnek, régi és újabb gyógyművészek szerint azonban egyszerűsmd gyógyszer testi s lelki szenvedések ellen. Thales, görög böles, Spartából a pestist zene segítségével üzte volna el. — Capella a hideglelés ellen rendelte és Xenokrátesz a zene segítségével eszelőseket józantított ki. Aszklepiadész trombitaharsogásokkal gyógyítja a süketséget és egy nehezen halló hölgy képes volt minden szót meghallani, a meddig egy dobót vertek. II. Filopó spanyol király határozottan a zene bűvésze által szabadított meg az örülesi rohamoktól. Ugyancsak egy örült angolról állítják, hogy őt a hegedű gyógyította meg. Nálunk épen megfordítva a zene, gyakran a szép zene megbolondít; a szüntelen nappali és éjjeli zenélés és zongora-bíllentyű koptatás mindenesetre eltompítja némileg a szellemi és gondolkodó erőt. A kintornaragály nagyvárosokban nem sokkal jobb a hagymázés koleránál. A jó zene azonban annak idején és mérsékleten élvezve bizonyosan kellemes és gyógyító. Maguk az állatok is, mint pl. a kutyák, lovak, tevék, nyulak, egerek, pókók, kigyók legtöbnyire zenekedvelők. Két elefántnak Párisban az állatani kertben különös hangversenyt is rendeztek, de nemsokára oly nagy izgatottságra és tűzbe jöttek, hogy a

zenét rögtön be kellett szüntetni. A zene gyógyereje azonban csak a kedély megnyugtatására szorítkozik és jótékony befolyással van a vérkeringés s érverésre, és ezáltal a fölmelegedésre.

*** Egy élődi angol följegyzései.** Ha az ember egy billióig akar számítani, arra — éjjelt is nappalá téve, minden pihenés nélkül, egy percz alatt 60-at olvasva, 31,709 esztendő, 289 nap, 2 óra, 46 percz és 40 másodpercz kivántatik. Ha már most egy billió tallért kellene megszámlálni, szükségeltetnék 31,710 ember; — tallérját egy latjával véve, tette 312,500,000 mászát, ennek kivételére — minden lóra 10 mászát számítva — 31,250,000 lö szükségeltetnék. — 1836-ban egy közkedességben álló szinesznő halva el, hagyatéka a következőkből állott: 6000 festék-doboz, — 27 darab shawl, — 250 db. gyűrű, — 1600 darab ruha, — 2000 pár keztütyű, — 5 pár czipő és 2 darab nem a legjobb állapotban levő — ing. — 1832-ben egy angol így végezte végrendeletét: feleségemnek, ki oly szerencsétlen volt, hogy ily vén bolonddal kötötte be fejét, meghagyom, hogy ezen hibába máskor ne essék.

*** Tóbiás hala.** A biblia meséli nekünk, hogy midőn az ifju Tóbiás atya részére egy adósságot behajtandó Rayes városába Médiába ment volna, az első napon egész a Tigris folyamig jutott. Midőn itt lábait mosná, hirtelen egy nagy hal emelkedett ki a vízből, mely is őt elnyeléssel fenyegette. Az ifju Tóbiás az ijedelem rénkiallását hallata, de Raphael angyal parancsára a szörnyű állatot uszonyainál fogva a partra húzta. Eme elhesztetés igazságát mindig kétségbe vonták, mivel lehetetlennek tartották, hogy a folyamban oly nagy hal legyen, mely az embert megfélemlíti. — De a mossuli francia konsul Place Viktor legújabb jelent, hogy csakugyan létezik a Tigrisben egy ilyen hal. Őt gyakran fogják és emberünk állítása szerint iszonyú fogakkal van fölfegyverkezve. „Ha kevésbé lennék elfoglalva,” teszi hozzá, „úgy kimennék egy-két férfitval halászni, és a legnagyobbat elküldeném a párisi muzeumnak. Tegnap este ugyan már hoztak egyet nekem, de nem én fogtam, azután alig nyom 300 fontot; még igen kicsiny.” Ama csodakról azonban, melyeket az ifju Tóbiás e halmak szive és epéjével elkövetett, hallgat emberünk, pedig igen érdekes volna azoknak kutatása is.

*** Furesa egy kura,** vagyis orvosi honorarium. — Megbetegszik Vastag úr, beszéli a „Rozsnyói H.” ballag a doktor a fürdő felé. Utána három pap. — „Halohe doktor!” kiált a három pap. — No mi az isten csudája megint, megállj te kocsis, tán elveszett a bicikám, okoskodik a doktor mialatt zsebeit tapogaltja. Menj csak Gyurkó, hadd kiabáljanak. „Halohe!” kezdődik újra, „doktor, dodoktorokam!” No megállj hát, ebugatta kocsis, itt valami bajnak kell lenni, pap kiált itt. „No mi az istennyila baj van itt urak, hogy oly nagyokat kiáltanak,” kérdezi a doktor, „hamar ki vele. Vastag urnak fáj nagyon a hasa, menem kell.” „Egy asszony haldoklik itt az uton,” feleli a három tisztelő ijedten. „Hol, hol?” kérdezi a doktor. „Na itt!” És ennek vala s megtalálják az asszonyt, ki az út szélén feküvök kék orral, nyitott szájjal és egy iszonyatos pinklivel a hátán. A doktor neki gyürközve, megfogja a pulzust. „Nem akar biz a verni, itt baj van urak!” mondá a doktor. De hátha... okoskodik tovább, ráborul az asszonyra és lesi léleketét. „Phü, forgós terringettét, hisz részeg ez mint a csap,” kaczag Eskuláp fia. „No várj te...” és ujonatuj kalapját levéve a patakából vizes merít vele, s a haldokló asszonynak szemei közé önti. No de megjárta a szegény! A fris viz csakhamar magához térít az asszonyt, ki midőn látta, hogy vizzel öntözöttek, hirtelen megfogja a merénylő doktor szakállát és kegyetlenül ránczígálja, mi alatt dühösen kiált: „Hát ti svinyaku, hát ti csertu, strela na dusu ti...” — „Jaj jaj! aujuj!” nyög a doktor és lancelje után nyúl. „Jendzi baba, gazember, mondá aztán dühösen, midőn már a papoknak sikerült, őt a részeg asszony körmei közül kiszabadítani. — „Oh istenem, méltóságos doktor úr, mit tettem, kegyelem a szakállért!” mentegelődzik az asszony. „Hát bizony sokat ittam, mert fáj a szivem, fiamat besorozták.” „Mars, jendzibaba” (boszorkány) mondá a doktor dühösen és tovább hajlatott.

*** Egy történelmi dominójáték.** Ama tárgyak közt, melyek Párisban, a Tulleriak égése alkalmával nyom nélkül eltűntek, talán a legértékesebb egy dominójáték volt, a dauphin tulajdona, kinek XVII. Lajosnál kellett volna lennie. Története a következő 1791. január elsején a Pavillon de l'Horloge erkélyéről mutatta magát a királyi család Páris lazongó tömegének. A tömegben ott volt a „Bastille” hőse is. A nép beözönlött az udvarba s keresztülment a szobákon muzsikaszó mellett. A királyi családnak nehezteles nélkül kellett néznie e jelenetet. A rivalgó tömegből egy ember vált ki s a hatéves dauphinhoz lépve, egy dominójátékot adott neki, melynek köveit az elpusztított Bastille márvány- és kődarabjaiból voltak kifaragva. A márvány az alsó, a kő a felső lapokat képezte, s e két külön darabot egy részög tartotta össze. A dauphin a különös ajándékot anyjának nyújtotta át. Maria Antoinette könyes szemekkel olvasta a doboz lapjára vésett ajánló sorokat, melyek így hangzóttak: „E kövek a Bastille falaiból, melyek az önkényi áldozatait tartották fogva, most jatekszerré lettek, hogy önt, uram, meggyőzzék népe szeretetéről s megismertessék a nép hatalmával.” A királyné egy udvarhölgyének adta át ama meghagyással, hogy őrizze meg jól, mert valamikor igen becses történelmi ereklye

lesz az. E játék azóta több nagy és hatalmas ur kezén megfordult. Maga I. Napoleon is több ízben használta e játékot („Le jeu de Monsieur”) s tabornokaival rendszeren négyesben játszotta a dominót.

*** Egy férj megható szeretete.** Egy amerikai lap szerkesztője következőleg öröklítette meg elhunyt nejeinek emléket lapja hasábjain: „Meghalt tehát az én feleségem! Nem fogják többé szeretett kezei eszmáimat lehozni, és hajamat koponyámon lefésztülni, mint ezt csak a feleség érti. Fúrge lábai sem fognak többé ide-oda tipegni, hogy köszöntartómat, vagy mosdótálatam megtöltse. Az ő emléke az én szivem szivebe van temetve. Holttemetém be az artam balzsamoztatni, de úgy találtam, hogy sokkal olcsóbb, ha emléket balzsamozom be. Eli Mudgek szomszédomtól egy egyszerű sarkövet kaptam. Felesége beteges volt s ő várva neje halálát, évekkel ezelőtt készítette a sarkövet. Azonban neje állapota javult s így szomszédom csalatkozott várakozásában. Szegény szomszédom bánatát, midőn tőle a sarkövet elkértem, soha sem fogom elfeledni. Vegye ön a sarkövet, Steiner, mondá szomszédom zokogva s ne érje el soha, mit tesz így keserűen csalódni és erre egész özönnel folytak alá könyei. Lelke meg volt egészen törve — egészen megtörve. Én következő siriratot véstem a kőre: „Tabitha emlékére, ki Steiner Mózes, a „Trombone” szerkesztőjének neje volt. Előfizetés egy évre 3 dollár, természetesen előre fizetve. Jó anya, példás asszony. Üzleti helyiség: Coleman fűszerkereskedése mellett. Hiányozni fogsz nekünk, anyánk, hiányozni fogsz. Nyomatványokról mindig gondoskodva lesz. De miért bántjuk a gondviselés titkos utai miatt.”

*** Postai szállítási tarifa.** A hivatalos lapban figyelmeztet a kereskedelmi ministerium, hogy a bel- és külföldi kocsi postai küldemények „szállítási tarifája” közelebb magyar kiadásban megjelent, és hogy a 45 nyomtatott ivre terjedő tarifa minden postahivatalnál 1 forintért kapható.

*** Szökött bankigazgatók.** A párisi „Evenement” jelenti, hogy a „Dietrich testvérek” megszöktek. Ezek egy magánbank igazgatói voltak a Boulevard de Chateaudon 12. sz. alatt. A bank részvényekre alapított s bár csak rövid idő előtt, mégis 200,000 frank részvénytőke már befizettetett, ezenkívül azonban a „Dietrich testvérek”-nek jelentékeny magánvagyonuk is volt. A szökéskor, mint a hivatalos vizsgálatból kiderült az, hogy a bankigazgatók több bűnös üzletben részt vettek. A vizsgálat eredménye a vagyoni állapotot, illetőleg csak az aktívákra tudható meg. A pénztárban ugyanis 2 frank 65 centimetre találtak, a passiva mennyi, később fog kiderülni a könyvek szakértőknek adatván ki vizsgálat végett.

*** A métermérték behozatalára** vonatkozólag a közoktatási minister következő rendeletet intézett valamennyi egyházi főhatósághoz: Az 1876-ik év beálltával a most szokásban lévő mértékek s métermértékek behozataláról szóló törvény szerint fognak átalakítani s a közforgalomba behozatni. — A mértékekről szóló törvény rendelete miatt az eddig szokásban volt mértékek sajátságain alapuló közéletbeli számítások egészen meg fognak változni s át fognak menni a tizes rendű számításokra. — Ez indoknál fogva szükségessé válik, hogy a tanintézetekben jelenleg használatban lévő számtani kézikönyveknek, valamint a számtani példatáraknak a mértékekre vonatkozó számtani példái a métermértékesen alapuló mértékekkel való számításához idomittassanak s a régi mértékekre csak annyiban legyen tekintet, a mennyiben ezek ismeretét a közélet még jó ideig meg fogja követelni. — Fölhívom s fölkerem ennélfogva (czimedit), sziveskedjek már jó eleve intézkedni, hogy mindazon számtani könyvek, melyek a fölügyelete alatt álló intézetekben jelenleg használatban vannak, vagy oda jövőben használat végett fölvételnek, a fönnbbit előadott értelemben alakítottassanak át és az 1876-ik iskolai év kezdetétől fogva ily alakban adassanak a növendékek kezébe. — Magam részéről intézkedtem, hogy az egyetemi nyomdában megjelent számtani könyvek azonnal átdolgoztassanak s már a jövő év közepén újra nyomtatva szolgáltatassanak ki.

*** Magyar bujdosó Amerikában.** Egy szentesi fiu, ki az 1866-iki háború alkalmával Klapka katonája lett, a külföldön maradt s azóta semmi híre sem volt. Szülei halottak hitték. A napokban azonban, mint a „Z. K.” írja, levelet kaptak a holtak volt fiutól Dél-Amerikából az argentin köztársaság területéről, melyben azt írja, hogy jó módban van s azóta meg is nősült s van két gyermeke.

Rövid hírek.

Ö Felsége a király, a budapesti népkönyvtárnak 1000 forintot ajándékozott.

Hírlík, hogy a római pápa mindazon papokat tiltotta egy hónapra a papi ténykedéstől, akik a legközelebbi olasz-parlamenti választásokban részt vettek.

Széchenyi Ödön gróf Konstantinápolyban 2500 főből álló tűzörséget szervezett.

Új öt forintos bankjegyek jönnek legközelebb forgalomba, ha t. i. a „P. Lloyd”-nak hihetünk.

A vasuti gyilkos Freuth esküdtészi tárgyalásán Schnabel csendőrt azt mondá: mihelyt a gyilkosság híré hallám, mindjárt tudtam, hogy a gyilkos magyar, mert ilyenre csak magyar ember képes! Ezt az urat talán Gelschnabelnek híják? —

A „krach“ utóférdalmában nyögő világ gunyjára valami mély gondolkodású genie kártyakeverő gépet talált föl.

A Pálffy-féle vadásban Marchegg mellett közelebb vadászott volt, melyben Károly, Schafgösch, Fredro, Zichy, Erdődy grófok s mások vettek részt.

Szegeden „Iparos lap“-ot terveznek Kulinyi Zsigmond, Gelléri Mór és Kleinmann Frigyes, mindhármán a „Szegedi Híradó“ munkatársai.

Harris asszonyt, ki az amerikai legközelebbi háború alatt 52 csatában vett részt, az Egyesült-Államok velencei konzullá nevezték ki.

Debreczenben f. hó 22-én két szatmári ifju párbajt vívott. Mindketten épen maradtak.

Széchenyi Odón grófról ujabban azt hallottuk, hogy 60,000 franknyi évi díjjal csakugyan elfogadta volna az összes törökbirodalmi tűzország főparancsnokságát.

A bécsi komikai dalszínházban közelebb előadás közben a harmadik emelet párnányáról leesett egy vizes pohár és Geisinger kisasszonyt, ki egy földszinti páholyból nézte az előadást, oly szerencsétlenül találta, hogy azonnal elborította a vér; a kisasszony súlyos sérülése aggályt kelt.

A „Vorstadt-Zeitung“ közölt egy tárczát, melyben le van írva, hogy Perczel tábornokot 1848. aug. 11-én Temesvár táján mint fogtak el a véresek s mint menté meg a zsidó csárdás lánya. A tárczairó hozzá teszi, (összezárvan Mór Bélával.) hogy ez a tábornok most a képviselőház elnöke, s ha a törvényt is olyan való, mint ez az állítás, akkor

Oppenheim Adolf szép mesével szolgált olvasóinak.

Cibakháza községe felekezeti iskolait a törvény értelmében községiékké szervezte.

Hervits Henriette, egy kereskedőnek 17 éves szép lánya f. hó 25-én Bécsben agyonlőtte magát.

Duvernois Kelemen, a francia császárság hajdani miniserét család és bizalommal való visszaélés miatt 2 évi fogságra és 500 frank fizetésére ítélték.

Vámbéry új műve: „Az izlam századunkban“ angol, francia, német és magyar nyelven egyszerre fog megjelenni.

A gödöllői királyi kastélyban szorgosan készítik a szegény gyermekek számára a meleg ruhákat karácsonyi ajándékkul.

A tiffisi színház október 23-án leégett. Csak a ruhatár maga, mely szintén elhamvadt, 150,000 rubelnél nagyobb értékű volt.

Anglia és Ausztrália között gőzhajói közlekedés jött létre. Az „Osyth“ nevű gőzös kétezer tonna szenet elbir s az utat 14 nap alatt teszi meg.

Gaganetz, eperjesi püspök mellé segédül Tóth Miklós, egyetemi tanár rebesgetik.

Pap Tivadar, révkörtvélyesi lelkész, mint gyilkossági bünszerzőt, a legfőbb törvényszék 20 évi börtönrre ítélté.

Az apatini templomból valami élelmes iparlovag a szentségtartónak legértékesebb részét, mely 3-400 frt. értékű aranyból volt drága kővekkel ékítve, ellopta, ott hagyván helyette porcellán-pipáját.

Közgazdaság.

Bécsi árverési csarnok. Az ortrák kereskedelmi miniseriummal engedélyért folyamodtak oly nyilvános árverés-csarnok engedélyezésére tárgyában, minő a párisi „Hôtel des ventes.“ A vállalatnak az volna a célja, hogy ingóságoknak nyilvános árverését eszközölje, hogy önkényes árverést csak és csarnokban lehessen eszközölni egész Bécs városát illetőleg. A bécsvárosi tanács a kereskedelmi kamarát hivta föl véleményadásra és ez azt a véleményt adta, hogy az árverező intézet felállítása a közérdekben kívánatos. — Azt hisszük, hogy ez intézmény nálunk sem ártana meghonosítani.

A pénzüntézetek kongresszusa által kiküldött bizottság e napokban tartott tanácskozásában, az adott utasítások nyomán, a következő megállapodásokra jutott: Az adó kérdésében előterjesztett és a közgyűlés által helyeselt emlékirat alapján a képviselőházhoz benyújtandó kérvény szövege végleg megállapított. A létesítendő pénzüntézet egyesület ügyében, melyre nézve elvileg a kongresszus határozottan nyilatkozott, hogy egy ilyen erkölcsi szövetséget létesíteni kíván, a kongresszusnak bemutatott tervezet alapján, az alapszabályok kidolgoztattak és a bizottság által véglegesen elfogadtattak. Ezen alapszabályok minden magyarországi pénzüntézetnek megküldetnek azon felhívással, hogy a hazai pénzüntézetek egyletébe való belépési szándokuk iránt végleg nyilatkozhassanak. A bizottsághoz utasított többi tárgyak iránt a bizottság aban a nézetben állapodott meg, hogy az ismeretes Csanády- és Körmeny-javaslatok (melyek célja egyformán egy központi közvetítő-intézet létesítése, mely a létező jelen viszonyok felhasználása mellett, a vidéki pénzüntézetek visszlészámtolását eszközölné) érvényesítéséhez nem látja az időt kedvezőnek; de nem is gondolja, hogy ez könnyen kivihető és a célnak általában megfelelő volna. A

másik két, nevezetesen a beregszászi és a jegybankra vonatkozó Dömötör-féle indítványra nézve elhatározott, hogy jelenleg tárgyalás alá nem vétetnek, amennyiben pedig a jegybank-ügy tárgyalása nagyfontosságúnak tekintetik, ennek különös tárgyalására január havában fog a bizottság összehívati, addig is adatok beszerzése és tájékozhatás céljából a hazai intézetek igazgatóságai fölszólítandók: nyilatkoznának az iránt, hogy a jegybank alapítása esetén részükrol mily hozzájárulási összeget fognának közgyűléseiknek javaslatba hozni.

TÖRVÉNYTEREM.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvény-széknél 1874-ik évi december 5-én tartandó nyilvános ülésében következő perek előadatni fognak:

Előadó: STANKOVITS GYÖRGY, kir. törv. bír. 4381. sz. 1874. — Hoffman János felperesnek Bogdanovits szül. Stojanovich Leopoldina alperesnél ellen 400 ft. tőke és jár. iránt.

5114. sz. 1874. — Kosztarits Fülöp felperesnek Gárdinavitsky Jován alperes ellen 400 ft. kétszeres foglaltó vissza fizetés iránt.

Az 1874. évi december 5-én a nagy-beckereki kir. tszék telekkönyvi osztályánál a nyilvánosan tartandó ülésében következő per fog előadatni.

Előadó: SZALAY IMRE kir. tszék. bír. 630. sz. 1874. — Herceg Thurn Taxis Egonné szül. Edelspacher Victorin ugys mint kk. Lázár Marianna term. és törv. gyámjának és felperesnek Pantaleon Magda és társai elleni telekkönyvi kiigazítási pere.

H I R D E T É S E K.

6870. sz. 1874. **Hirdetmény.** (3^a)

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék részéről ezenel közhírré tétetik, hogy Rohonczy Aladár t.-becsei közbirtokos ellen saját kérelme folytán a csőd elrendeltetvén, hitelezőinek összejevetelére, mely alkalomkor a hitelező választmány s a csődtömeg gondnok megválasztása is eszközendő lesz, f. évi december 28., 29. 30-ik napjai határidőül kitzüzetek.

Ideiglenes tömeg gondnokul Kropf Sándor, perügyelőül pedig Szavics Döme h. ügyvéd nevezetett ki.

Felszólítanak tehát mindazok, kik a bukott ellen bármely jogzímü alatt valamit követelnek, hogy keresetüket szabályszerűen felszerelve, e fent kitett határidőig ezen kir. törvényszéknel annál bizonyosabban nyújtsák be, mivel később bejelentett követelések nem fognak tekintetbe vétetni.

Kelt Nagy-Beckereken, a kir. törvényszéknek mint csőd-bírósnak 1874. évi november 9-én tartott ülésből.

Várady M.,
kir. törvényszéki elnök.

3588. sz. váltó 1874. (3^a)

Hirdetmény.

A nagy-beckereki kir. e. f. törvényszék mint váltó-bírósnak 1874. évi april 1-én a kereskedelmi egyéni cégek jegyzékébe bekebelezettek: Markó Pánits; Czégbirtokos Pánits Márk vegyes kereskedő Módoson.

Kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszéknek 1874. évi junius 17-én tartott üléséből.

Várady Mihály,
kir. tszék. elnök.

6754. sz. 1874. (3^a)

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckereki kir. törvényszék 1874. évi november 14-én 6754. sz. végzése folytán közhírré tétetik, hogy Vécsey Béla 9000 ft. követelése és járuléka fedezésére Bogdanovits Vilihald foganatosított biztosítási végrehajtás alkalmával Párdányban és Ó-Teleken lefoglalt, összesen 23,526 ft. 10 kr. becsült ingóságokra úgy mint butorok, gazdasági szerek és marhák nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak, minek a helyszínén és pedig első sorban a párdányi uradalmi kastélyban és épületekben azután az ó-teleki szálláson leendő eszközésére határidőül 1874. évi december 7-én és következő napjának reggeli 9 órája kitzüzetik, melyre a venni szándékozók meghivatnak.

Kelt Nagy-Beckereken, 1874. évi november 21-én.

Almásy Elek,
kir. törvényszéki bír.

7392. sz. 1874. (3^a)

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezenel közhírré tétetik, hogy Prax Magdolna, Prax István és kiskoru Prax János kérelmére Prax Istvánné most özvegy Wizner Paulina tulajdonául felvett s a nagy-beckereki 1572. számú tjkönyvben foglalt 120 ftra felbecsült háznak önkényes elárverezése elrendeltetvén, ennek a helyszínén, illetőleg a kir. telekkönyvi hivatal helyiségében leendő eszközése végett első határidőül 1874. évi december 29-ik, szükség esetében második határidőül 1875. évi január 29-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az ingatlanok csak becsáron, vagy azon felül fog eladatni.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, az ígert vételárt pedig az árverés cselekmény után azonnal lefizetni. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, s az árverési határnapokon a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind a prdts 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a szóban lévő fekvőség iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket az utolsó közzétételének napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem nyertek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál

nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbizatik.

Kelt a n.-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi augusztus 1-én tartott ülésében.

7546. sz. 1874. (3^a)

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy a torontali takarékos hitelbank részére, 250 ft. tőke és jár. kielégítése végett, Konya Ferenc ismeretlen tartozkodású végrehajtást szenvedettől végrehajtásilag lefoglalt és a nagy-beckereki 73. sz. tjkönyvben és 738 ftra becsült A. I. alatt 133. és 134. r.- és 73. öszs.-sz. házra és btelekre a bírói árverés elrendeltetett, ennek a helyszínén illetőleg a telekkönyvi hivatalnál eszközésére az első árverés határideje 1874. évi december 30-ik, a második pedig 1875. évi január 30-ik napjára, mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók, tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzzel letenni az ígert vételárt 2 részletben és pedig felét azonnal, másik felét pedig az árveréstől 1 hó alatt a hátralékos részlet után járó 10% lefizetni, a bánatpénz az első részletbe fog betudatni. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottal rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentésük be, ellenkező esetben képviseltetésük végett gondnok fog kineveztetni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Az árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentése bevárása mellett megbizatik.

Kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi augusztus 5-én tartott ülésében.

589. sz. b. v. k. 1874. (3^a)

II. árverési hirdetmény.

A tek. nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1874. évi szeptember 26-án 8359. sz. alatt kelt végzése folytán közhírré tétetik, miszerint a beodrai 471. számú tjkönyvben Gruin Gagits Gyula tulajdonául felvett ingatlanra nézve f. é. november 16-ra kitűzött árverés sikertelen maradván f. é. december 16-ik napja délelőtti 10 órára tüzetik ki a második árverési határidő.

Kelt N.-Beckereken, 1874. évi november 17-én.

Marianovich János,
kir. bir. végrehajtó,

593. sz. b. v. k. 1874. (3^a)

II. árverési hirdetmény.

A tek. nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1874. évi augusztus 12-én 7620. sz. alatt kelt végzése folytán közhírré tétetik, miszerint a nagy-beckereki 457. számú tjkönyvben Staits szül. Lazits Katalin tulajdonául felvett házra nézve f. é. november 17-ére kitűzött árverés sikertelen maradván f. é. december 17-ik napja délelőtti 10 órára tüzetik ki a második árverési határidő.

Kelt N.-Beckereken, 1874. évi november 18-án.

Marianovich János,
kir. bir. végrehajtó.

6716. sz. 1874. (3^a)

II-ik árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1874. évi szeptember 26-án 6716. sz. a. kelt végzése folytán Keveveschan Arkadianak Keveveschan Naod elleni végrehajtási ügyében folyó évi november 10-én megtartott első árverés vevők hiányában sikertelen maradt, ennél fogva a mellenczei 223. sz. tjkönyvben foglalt házból alperest megillető s 150 ftra becsült jutaléka, a folyó évi december 10-ik napjára, délelőtti 10 órára kitzüzetik második árverés alkalmával a mellenczei község házában a becsáron alul is eladatni fog.

Kelt Nagy-Beckereken, 1874. évi november 10-én.

Mihajlovits Sándor,
kir. tszék. bír. mint kik. végrehajtó.

Pályázat.

Méltóságos gróf Csekonics János úr torontálmegyei zombolyai uradalmá Julia és Szigetmajorjában lévő elemi népiskolák tanítói állomása üresedésbe jövén, pályázat utján betöltetik.

Évi fizetés: 200 ft. készpénz, 8 mérő búza, 22 mérő kétszeres, 6 mérő árpa, 100 font szaloma, 6 akó uj bor, 2 hold tavaszi föld, 1 tehén tartás, szabad lakás és fűtés.

A pályázatok a magyar és német nyelv írását s a tanítási képességet igazoló okmányokkal felszerelten f. é. december 15-ig alólírtnál postai uton nyújthatók be.

Zombolyán, 1874. évi november 19-én.

Babics József,
titkár.

II. árverési hirdetés.

A n.-beckereki e. f. kir. tszék telekkönyvi osztályának f. é. 7319. számú végzéssel Maderlik Mátyas t.-becsei lakos részére Szávits Constantin belgrádi lakos ellen 130 ft. és jár. behajtása iránt a t.-becsei 319. tjk. sz. a. ház és ugyanott 1964. r.-sz. a. felvett 6 hold szőlőre f. é. november hó 9-ére elrendel árverés vevők hiányában sikertelen maradván, — közhírré tétetik, hogy a fennkötülit ingatlanosság f. é. december 9-én d. e. 10 órakor a t.-becsei község házában az árverési feltételekhez képest esetleg becsáron alul is el fog árvereltetni.

Kelt T.-Beccsén, 1874. november 11-én.

Rankovits István,
kir. bir. végrehajtó.

1089. sz. kig. 1874. (3^a)

Pályázat.

Az önálló alakult szerződéses Ujhely községben a jegyzői állomásnak szabad választás utján betöltésére a választási határidő f. é. december 20-ik napjának reggeli 9 órára ezenel olykép tüzetik ki, hogy akkorára mindazok kik ez állomásra netán pályázni kívánának — az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-a értelmében képesítősök tanúsító bizonyítványukkal felszerelt folyamodványukat a választást megelőzőleg Perjámos kerület szolgabírájához benyújtani el ne késsenek.

Ezen állomással egybekötött évi járandóság:

- 1) Készpénzben . . . 200 ft. o. é.
- 2) Utazási átalány . . . 28 „ „
- 3) Irodai „ „ . . . 25 „ „

Természetben:

30 p. m. tiszta búza, 20 p. m. szemes kukoricza, 3 öl kemény tüzelő fa, fűtésre elegendő szalma, szabad lakás és 3/4 holdnyi kert.

Perjámos, 1874. évi november 17-én.

Hunyár,
szolgabíró.